

VOLTAİRE'İ TUTUKLAMAK

Fazıl Say , " *Bu ülkeyi terk edebilirim* " dedi. Sonra rüyalarının öldüğünden bahsetti.

Dedi, demedi tartışmaları bir yana..

İnsanın doğduğu, beslendiği, ana dilini konuştuğu toprakları terk etmekten söz etmesi ne büyük bir felaket. Bir sanatçımızın, eski deyimle aynı hasletleri paylaştığı, en çok ortaklık bulduğu yerden uzaklaşmayı düşünebilmesi.. Ve bir sanatçının rüyalarını öldürmek...

Bunlardan daha büyük bir felaket olanı, Fazıl Say'a verilen yanıtlar. Bir devlet büyüğümüz sanatçının toplumuna yabancılaşmasından bahsetti.

Bir diğer önemli şahsiyetlerinden birisi; " *Bir Fazıl Say beş Türk vatandaşına eşit değil* " dedi.

Bir Fazıl Say bir Türk vatandaşına eşittir ama! Ayrıca sesinin duyulması için kaç Türk vatandaşına eşit olmak lazım?

Satır aralarında sanatçıya duyulan kin ve küçümsemenin izleri var.

Maalesef bir boks maçına dönüştü bizim memlekette işler. İktidar partisi bütün iktidarına rağmen hiçbir muhalif sese rıza gösteremiyor.

Oysa sanatçı muhalif olacak. Neyse o çizilen toplum tablosu, o topluma yabancılaşabilecek de...

Sanatın özünde var çünkü muhaliflik. O olmadan üretmek, farklılık olamıyor.

Ama bizimkiler her şey bize benzesin telaşı içindeler.

En ufak bir aykırılık hissettiklerinde önce halkımızın hasletlerinden bahsedip, " *Zaten siz de halka karşısınız*" yaftası yapıştırıyorlar. Birer hedef haline geliveriyor aykırı ses çıkaranlar da...

Ayrıca kimdir halkımız? Fazıl Say da bu halkın bir parçası değil mi?

Birileri daha fazla halkımız onlara göre.

AKP yeni yıla tehlikeli bir girişle başlıyor. Tahammülsüzlük, hoşgörüsüzlük dozu giderek artıyor.

Bu yapılırken halkın değerleri referans alınıyor.

Bu referansta halkı ileri taşıma, farklılığı arttırma, halka sorumluluk duygusu yok. Varsa yoksa tek bir yaşam biçimini mecbur etme çabası hâkim.

Farklılıklar zenginliğimizdir mesajı, o farklılıklar oya dönüşecekse veriliyor. Oya dönüşmesi ihtimali zayıf farklılıklar söz konusu olduğunda, hemen kılıçlar kuşanılıyor.

Oysa devlet denilen mekanizma tüm unsurlarına sahip çıkacak. Tüm muhalif sesleri dinleyecek, kaygıları giderecek. Muhalif sesleri hedef haline getirmeyecek.

İşte size bir örnek:

Öğrenci hareketlerinin doruğa ulaştığı 1968'in Fransa'sında Fransızların ünlü düşünür, yazarı **Jean Paul Sartre** sivil itaatsizliği nedeniyle tutuklanmıştı.

General **De Gaulle**, " *Voltaire'i tutuklayamazsınız* " diyerek, özür diledi Sartre'dan. Ki General De Gaulle, kendisine karşı muhalefetin en güçlü olduğu dönemde yaptı bunu, hiç guncunmayarak.

Biz ise Voltaire'leri tutuklamayı marifet sayarız. Üstüne.. halkımız öyle istiyor diyerek yaparız bunu da.

İyi bayramlar...